

DZIENNIK URZĘDOWY

KOMENDY GŁÓWNEJ POLICJI

Warszawa, dnia 9 lipca 2019 r.

Poz. 90

DECYZJA NR 205 **KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

z dnia 19 czerwca 2019 r.

w sprawie programu nauczania na kursie specjalistycznym dla policjantów pełniących funkcję oskarżyciela publicznego

Na podstawie § 54 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania szkoleń zawodowych oraz doskonalenia zawodowego w Policji (Dz. U. poz. 877, z późn. zm.¹⁾) postanawia się, co następuje:

§ 1. Określa się program nauczania na kursie specjalistycznym dla policjantów pełniących funkcję oskarżyciela publicznego, stanowiący załącznik do decyzji.

§ 2. Realizację kursu, o którym mowa w § 1, powierza się Wyższej Szkole Policji w Szczytnie, Centrum Szkolenia Policji w Legionowie, Szkole Policji w Katowicach, Szkole Policji w Pile oraz Szkole Policji w Słupsku.

§ 3. Traci moc decyzja nr 64 Komendanta Głównego Policji z dnia 24 lutego 2016 r. w sprawie programu nauczania na kursie specjalistycznym dla policjantów pełniących funkcję oskarżyciela publicznego (Dz. Urz. KGP poz. 9 i 68).

§ 4. Decyzja wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Policji
z up. Pierwszy Zastępca Komendanta Głównego Policji
nadinsp. Dariusz AUGUSTYNIAK

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. poz. 1644, z 2008 r. poz. 1116, z 2010 r. poz. 1381, z 2012 r. poz. 899, z 2014 r. poz. 1312, z 2015 r. poz. 593, z 2016 r. poz. 1526, z 2018 r. poz. 208 oraz z 2019 r. poz. 462.

Załącznik do decyzji nr 205

Komendanta Głównego Policji

z dnia 19 czerwca 2019 r.

**PROGRAM NAUCZANIA NA KURSIE SPECJALISTYCZNYM
DLA POLICJANTÓW PEŁNIĄCYCH FUNKCJĘ OSKARŻYCIELA PUBLICZNEGO**

SPIS TREŚCI**I. ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNO-PROGRAMOWE**

1. Nazwa kursu
2. Cel kursu
3. Kryteria formalne, jakim muszą odpowiadać kandydaci kierowani na kurs
4. System prowadzenia kursu
5. Czas trwania kursu
6. Liczebność grupy szkoleniowej
7. Warunki niezbędne do realizacji i osiągnięcia celów kształcenia
8. Zakres tematyczny oraz system oceniania
9. Forma zakończenia kursu

II. TREŚCI KSZTAŁCENIA

I. ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNO-PROGRAMOWE

1. Nazwa kursu

Kurs specjalistyczny dla policjantów pełniących funkcję oskarżyciela publicznego, zwany dalej „kursem”.

2. Cel kursu

Po ukończeniu kursu policjant będzie przygotowany do realizacji następujących zadań:

- dokonywanie formalnej i merytorycznej oceny materiałów zgromadzonych w toku czynności wyjaśniających,
- wykonywanie funkcji oskarżyciela publicznego w postępowaniu sądowym,
- sporządzanie środka zaskarżenia.

3. Kryteria formalne, jakim muszą odpowiadać kandydaci kierowani na kurs

Na kurs kierowani są policjanci, którzy wykonują albo są przewidywani do wykonywania zadań związanych z nadzorem nad czynnościami wyjaśniającymi lub występowaniem w charakterze oskarżyciela publicznego.

4. System prowadzenia kursu

Kurs prowadzony jest w systemie stacjonarnym.

5. Czas trwania kursu

Kurs trwa 10 dni szkoleniowych. Na całkowity wymiar czasu trwania kursu składają się:

Przedsięwzięcia	Czas realizacji (w godz. lekcyjnych)
Zapoznanie z regulaminami i organizacją kursu	1
Zajęcia programowe	75
Zakończenie kursu	1
Ogółem	77

Liczba godzin lekcyjnych, liczonych w jednostkach 45-minutowych, nie powinna przekraczać 8 godzin dziennie.

6. Liczebność grupy szkoleniowej

Treści kształcenia należy realizować w grupie szkoleniowej, której liczebność, z uwagi na cele dydaktyczne zajęć oraz efektywność stosowanych metod dydaktycznych, nie może przekraczać 18 osób.

7. Warunki niezbędne do realizacji i osiągnięcia celów kształcenia

Za zgodą kierownika komórki organizacyjnej realizującej dane zagadnienie, dopuszczalne jest podczas prowadzenia zajęć praktycznych regulowanie przez prowadzących czasu zajęć w sposób zapewniający optymalne osiągnięcie zakładanych celów, z zastrzeżeniem rozpoczęcia kolejnego tematu w czasie przyjętym w rozkładzie zajęć dydaktycznych.

Zajęcia na kursie mogą realizować policjanci i pracownicy Policji, w tym przedstawiciele biur Komendy Głównej Policji. Zajęcia mogą prowadzić pracownicy naukowcy i specjaliści z ośrodków akademickich, a także instytucji pozaresortowych (np. sędziowie, prokuratorzy, mediatorzy). Możliwe jest również uczestniczenie słuchaczy w rozprawach w sądzie.

W trakcie kursu zajęcia dydaktyczne realizowane są przez jednego nauczyciela policyjnego, z wyłączeniem niżej omówionych zajęć dydaktycznych realizowanych metodami aktywizującymi.

Zajęcia dotyczące zagadnienia 4 tematu 2, zatytułowane „Gromadzenie materiału dowodowego w sprawach o wykroczenia przeciwko porządkowi i bezpieczeństwu w ruchu drogowym, ze szczególnym uwzględnieniem zachowań polegających na przekraczaniu prędkości przez kierujących pojazdami” – ze względu na treści kształcenia – są prowadzone przez dwóch nauczycieli, w tym jednego prowadzącego zajęcia z procedury wykroczeniowej i jednego realizującego zajęcia z zakresu ruchu drogowego. Pozostałe zajęcia praktyczne z tematu drugiego są w miarę możliwości realizowane przez dwóch nauczycieli. Zajęcia obejmujące zagadnienie 8 tematu 3, zatytułowane „Komunikowanie się – aspekty praktyczne” – ze względu na treści kształcenia oraz wskazówki metodyczne określone w programie kursu – są prowadzone w miarę możliwości przez dwóch nauczycieli realizujących zajęcia z zakresu komunikacji społecznej. Zajęcia z zagadnienia 13 tematu 3, zatytułowane „Zadania oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w ruchu drogowym, ujawnione za pomocą przyrządów kontrolno-pomiarowych” – ze względu na treści kształcenia – są prowadzone przez dwóch nauczycieli, w tym jednego prowadzącego zajęcia z procedury wykroczeniowej i jednego realizującego zajęcia z zakresu ruchu drogowego. Ćwiczenia z zagadnienia 14 tematu 3 „Przemówienie końcowe”, polegające na przygotowaniu i wygłoszeniu przez słuchaczy przemówienia oskarżycielskiego, są realizowane przez nauczycieli: jednego prowadzącego zajęcia z zakresu komunikacji społecznej oraz dodatkowo przez jednego nauczyciela prowadzącego zajęcia z procedury wykroczeniowej a w miarę możliwości przez dwóch. Ćwiczenia z zagadnienia 15 tematu 3 „Symulacja rozprawy sądowej” są realizowane przez dwóch nauczycieli prowadzących zajęcia z procedury wykroczeniowej oraz dodatkowo – w miarę możliwości – przez jednego nauczyciela posiadającego wiedzę z zakresu komunikacji społecznej. Zajęcia praktyczne z tematu 4 w miarę możliwości realizowane są przez dwóch nauczycieli.

8. Zakres tematyczny oraz system oceniania

Temat	Czas realizacji w godzinach lekcyjnych	System oceniania
Nr 1. Zagadnienia materialnego prawa wykroczeń	12	Słuchacz kursu podlega bieżącemu ocenianiu. Warunkiem ukończenia kursu jest zaliczenie wszystkich ćwiczeń przewidzianych w programie. Do określenia stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności stosuje się zarówno dwustopniową skalę ocen z wpisem uogólnionym zaliczono (zal.) albo nie zaliczono (nzal.), jak również obowiązującą skalę ocen: 6–1. Każda ocena negatywna musi być poprawiona przez słuchacza na ocenę pozytywną.
Nr 2. Czynności wyjaśniające	14	
Nr 3. Udział oskarżyciela publicznego w postępowaniu sądowym	33	
Nr 4. Środki zaskarżenia	16	
Razem:	75	

9. Forma zakończenia kursu

Absolwent kursu otrzymuje świadectwo ukończenia kursu specjalistycznego, gdzie w miejsce wyniku stosuje się wpis – „pozytywnym”.

II. TREŚCI KSZTAŁCENIA

TEMAT NR 1: ZAGADNIENIA MATERIALNEGO PRAWA WYKROCZEŃ

CELE: Po zrealizowaniu tematu słuchacz będzie:

- znał podstawowe rodzaje wykładni przepisów prawa,
- znał zasady odpowiedzialności za wykroczenia,
- potrafił dokonać kwalifikacji prawnej wykroczeń.

Zagadnienia	Czas realizacji w godzinach lekcyjnych	Metoda	Wskazówki do realizacji
1. Wykładnia prawa (m.in.: językowa, celowościowa, systemowa, funkcjonalna). 2. Problemy zastosowania przepisów części ogólnej prawa wykroczeń, w tym: <ul style="list-style-type: none"> - elementów definicji wykroczenia, - ustawowych znamion, - form stadialnych i zjawiskowych, - okoliczności wyłączających odpowiedzialność (bezprawność i winę), - zbiegu przepisów, zbiegu wykroczeń oraz jednoczynowego zbiegu przestępstwa z wykroczeniem, - zasady wymiaru kar i środków karnych. 3. Problematyka prawnokarnej oceny stanu faktycznego. Analiza wybranych przepisów: <ul style="list-style-type: none"> - części szczególnej kodeksu wykroczeń, - ustaw szczególnych. 	12	wykład, dyskusja, analiza przypadku, ćwiczenia	W ramach dyskusji zwróć uwagę na problemy z wykorzystaniem poszczególnych wykładni prawa. Przedyskutuj ze słuchaczami problemy związane z zastosowaniem przepisów części ogólnej prawa wykroczeń, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii dotyczących: elementów definicji wykroczenia, ustawowych znamion, form stadialnych i zjawiskowych, okoliczności wyłączających odpowiedzialność karną, zbiegów w prawie wykroczeń. Omów ze słuchaczami zasady wymiaru kar i środków karnych, zwracając uwagę na dyrektywy wymiaru kary określone w art. 33 k.w. Podkreśl możliwość nadzwyczajnego złagodzenia kary lub odstąpienia od jej wymierzenia. Na podstawie orzecznictwa, tez doktryny prawa wykroczeń oraz praktyki zawodowej uczestników szkolenia wskaż problemy interpretacyjne przepisów określających typy wykroczeń. Podczas zajęć uwzględnij zmiany w obowiązujących przepisach materialnego prawa wykroczeń. Korzystając z przygotowanych założeń zleć dokonanie kwalifikacji prawnej czynu.

TEMAT NR 2: CZYNNOŚCI WYJAŚNIAJĄCE

CELE: Po zrealizowaniu tematu słuchacz będzie potrafił:

- wskazać warunki dopuszczalności postępowania w sprawach o wykroczenia,
- ocenić i zweryfikować decyzję policjanta prowadzącego czynności wyjaśniające, co do sposobu ich zakończenia,
- wskazać obowiązki związane z zakończeniem czynności wyjaśniających,
- dokonać analizy materiałów z czynności wyjaśniających pod kątem prawidłowości ich przeprowadzenia i udokumentowania,
- scharakteryzować zasady dotyczące gromadzenia materiału dowodowego w sprawach o wykroczenia przekroczenia prędkości ujawnione za pomocą przyrządów kontrolno-pomiarowych,
- ocenić prawidłowość sporządzonej konkluzji, w tym dokonanej kwalifikacji prawnej czynu.

Zagadnienia	Czas realizacji w godzinach lekcyjnych	Metoda	Wskazówki do realizacji
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przesłanki dodatnie i ujemne postępowania w sprawach o wykroczenia. 2. Taktyka prowadzenia wybranych czynności dowodowych. 3. Zasady dokumentowania czynności wyjaśniających. 4. Gromadzenie materiału dowodowego w sprawach o wykroczenia przeciwko porządkowi i bezpieczeństwu w ruchu drogowym, ze szczególnym uwzględnieniem zachowań polegających na przekraczaniu prędkości przez kierujących pojazdami. 5. Środki przymusu procesowego. 6. Uprawnienia uczestników czynności wyjaśniających w zakresie prawa do obrony oraz zaznajomienia z materiałami czynności wyjaśniających. 7. Sposoby zakończenia czynności wyjaśniających. 8. Obowiązki prowadzącego czynności wyjaśniające w związku z ich zakończeniem. 9. Ocena pod względem merytorycznym i formalnym 	14	wykład, analiza przypadku, ćwiczenia	<p>Omawiając przesłanki postępowania w sprawach o wykroczenia, zwróć uwagę na kwestię zbiegu materialnoprawnych i formalnoprawnych przesłanek ujemnych postępowania. Omów zasadność przeprowadzania poszczególnych czynności dowodowych, takich jak: oględziny, szczególne formy przesłuchania, przeszukanie, zatrzymanie rzeczy, tymczasowe zajęcie przedmiotu.</p> <p>Wskaż celowość skierowania sprawy do postępowania mediacyjnego. Omawiając dokumentowanie czynności wyjaśniających, zwróć uwagę na specyfikę anonimizacji danych pokrzywdzonego i świadka w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Poleć sporządzenie projektu: postanowienia o nałożeniu na świadka kary pieniężnej porządkowej, wniosku o zarządzanie zatrzymania i przymusowego doprowadzenia (świadka, osoby przesłuchanej w trybie art. 54 § 6 k.p.w.), postanowienia o skierowaniu sprawy do postępowania mediacyjnego. Ocenie podlega prawidłowość sporządzenia projektów wymienionych pism procesowych (zal./nzal.).</p> <p>Wymieniając uprawnienia uczestników czynności wyjaśniających wskaż prawo do korzystania z pomocy obrońcy, w tym obrony obligatoryjnej i fakultatywnej (art. 21 i 22 k.p.w.). Omawiając zasady przeprowadzania i dokumentowania czynności dowodowych w sprawach o wykroczenia przeciwko porządkowi i bezpieczeństwu w ruchu drogowym, zwróć</p>

<p>materiałów z czynności wyjaśniających, w szczególności konkluzji i kwalifikacji prawnej zamieszczonej we wniosku o ukaranie.</p>			<p>uwagę na specyfikę wykonywania poszczególnych czynności dowodowych w przypadkach zachowań polegających na przekraczaniu dozwolonej prędkości przez kierujących pojazdami ujawnionych za pomocą przyrządów kontrolno-pomiarowych.</p> <p>Zapoznaj słuchaczy z zasadami działania i obsługi przyrządów kontrolno – pomiarowych służących do określania prędkości pojazdu. Wskaż wymagane kwalifikacje uprawniające do obsługi w/w urządzeń.</p> <p>Zajęcia z zagadnienia „Gromadzenie materiału dowodowego w sprawach o wykroczenia przeciwko porządkowi i bezpieczeństwu w ruchu drogowym ze szczególnym uwzględnieniem zachowań polegających na przekraczaniu prędkości przez kierujących pojazdami” prowadzone są przez dwóch nauczycieli, w tym jednego prowadzącego zajęcia z procedury wykroczeniowej i jednego realizującego zajęcia z zakresu ruchu drogowego.</p> <p>Charakteryzując sposoby zakończenia czynności wyjaśniających, zwróć uwagę na odpowiednie obowiązki prowadzącego czynności, w tym związane z zabezpieczeniem uprawnień zawiadamiającego o wykroczeniu. W miarę możliwości zajęcia praktyczne z tematu 2 realizowane są przez dwóch nauczycieli policyjnych.</p>
---	--	--	---

TEMAT NR 3: UDZIAŁ OSKARŻYCIELA PUBLICZNEGO W POSTĘPOWANIU SĄDOWYM

CELE: Po zrealizowaniu tematu słuchacz będzie potrafił:

- wskazać organy uprawnione do występowania w charakterze oskarżyciela publicznego,
- określić przypadki wyłączenia oskarżyciela publicznego i sędziego od udziału w postępowaniu,
- wyłączyć się od udziału w postępowaniu i złożyć wniosek o wyłączenie sędziego,
- wymienić obowiązki policjanta występującego w charakterze oskarżyciela publicznego,
- wymienić uprawnienia oskarżyciela publicznego jako strony procesowej,
- ocenić materiał dowodowy,
- określić występujące okoliczności istotne dla wymiaru kary i środka karnego,
- scharakteryzować fazy rozprawy,
- wystąpić na rozprawie z wnioskiem o ukaranie,
- określić zasady przeprowadzania dowodów,
- złożyć wniosek dowodowy,
- zadać osobie przesłuchiwanej pytania,
- ustosunkować się do wniosku strony,
- przygotować i wygłosić przemówienie końcowe z zastosowaniem odpowiednich technik perswazji,
- określić specyfikę zadań oskarżyciela publicznego realizowanych podczas rozpraw toczących się w sprawach o wykroczenia przeciwko porządkowi i bezpieczeństwu w komunikacji,
- wskazać sposób realizacji zadań oskarżyciela publicznego w postępowaniu przyspieszonym.

Zagadnienia	Czas realizacji w godzinach lekcyjnych	Metoda	Wskazówki do realizacji
1. Zasady procesowe. 2. Oskarżyciel publiczny jako strona procesowa. 3. Organy uprawnione do pełnienia funkcji oskarżyciela publicznego. 4. Obowiązki i uprawnienia oskarżyciela publicznego jako strony procesowej. 5. Przypadki wyłączenia oskarżyciela publicznego i sędziego od udziału w postępowaniu.	5	wykład, ćwiczenia	Omów zasady procesowe ze szczególnym uwzględnieniem zasad odgrywających istotną rolę w postępowaniu sądowym. Zwróć uwagę na instytucję wycofania wniosku o ukaranie (art. 8 k.p.w. w zw. z art. 14 § 2 k.p.k.). W trakcie ćwiczeń, na podstawie przygotowanych założeń, zleć sporządzenie: wniosku o wyłączenie oskarżyciela publicznego od udziału w postępowaniu, ustnego złożenia wniosku dowodowego oraz ustosunkowania się do wniosku dowodowego strony.

6. Wnioski dowodowe.			Ocenie podlega prawidłowość sporządzenia projektu pisma procesowego oraz trafność zaprezentowanych wniosków dowodowych i odniesienia się do wniosku dowodowego złożonego przez strony postępowania. (zal./nzal.).
<p>7. Przygotowanie się oskarżyciela do udziału w rozprawie.</p> <p>8. Komunikowanie się – aspekty praktyczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podstawy komunikowania społecznego, – elementy składowe procesu komunikowania, – cele, poziomy, kanały, formy i typy komunikowania, – cechy i sposoby w procesie komunikowania, – bariery komunikacyjne, – skuteczne przekonywanie. <p>9. Ogólna charakterystyka faz rozprawy.</p> <p>10. Odczytanie wniosku o ukaranie.</p> <p>11. Oskarżyciel publiczny w postępowaniu dowodowym:</p> <ul style="list-style-type: none"> – formułowanie pytań, – zakazy dowodowe. <p>12. Rola oskarżyciela publicznego w postępowaniu przyspieszonym. Specyfika postępowań prowadzonych w sprawach o wykroczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> – stypizowane w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych, – przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji popełnione przez osoby podlegające trybowi przyspieszonemu. <p>13. Zadania oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w ruchu drogowym, ujawnione za pomocą przyrządów kontrolno-pomiarowych.</p>	12	wykład, ćwiczenia	<p>Przygotowując się do udziału w rozprawie w charakterze oskarżyciela publicznego, słuchacz dokonuje analizy akt sprawy pod kątem złożenia odpowiednich wniosków dowodowych, na których oparto wniosek o ukaranie. Omów elementy składowe i sposoby realizacji procesu komunikacyjnego. Określ cele, poziomy, kanały, formy i typy komunikacji. Wskaż cechy i omów sposoby skutecznego komunikowania. Przedstaw rodzaje barier komunikacyjnych i omów sposoby ich eliminowania.</p> <p>Ćwiczenia z zagadnienia „Komunikowanie się – aspekty praktyczne” prowadzone są w miarę możliwości przez dwóch nauczycieli realizujących zajęcia z zakresu komunikacji społecznej. Omawiając poszczególne fazy rozprawy możesz skorzystać z filmu przedstawiającego przebieg rozprawy sądowej. Podkreśl specyfikę postępowań prowadzonych w sprawach o wykroczenia, podlegające rozpoznaniu w trybie przyspieszonym.</p> <p>Charakteryzując zadania oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w ruchu drogowym ujawnione za pomocą przyrządów kontrolno-pomiarowych, zwróć uwagę na szczególną wagę dowodów w postaci zeznań świadków, opinii biegłego oraz wyjaśnień obwinionego. Przedstaw metodologię przygotowania się oskarżyciela publicznego do zadawania pytań osobom przesłuchiwanym w toku rozprawy toczącej się w sprawie o wykroczenie przekroczenia dozwolonej prędkości. Podkreśl wagę zeznań w charakterze świadka policjanta ujawniającego przekroczenie prędkości, a także potrzebę sporządzenia rzetelnej i dokładnej notatki urzędowej z ujawnienia wykroczenia z art. 92a kw. Zajęcia z zagadnienia „Zadania oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w ruchu drogowym, ujawnione za pomocą przyrządów kontrolno-pomiarowych” prowadzone są przez dwóch nauczycieli policyjnych, w tym jednego prowadzącego zajęcia z procedury wykroczeniowej i jednego realizującego zajęcia z zakresu ruchu drogowego.</p>

<p>14. Przemówienie końcowe:</p> <ul style="list-style-type: none">- funkcje, układ i treść,- okoliczności łagodzące i obciążające. <p>15. Symulacja rozprawy sądowej.</p>	16	wykład, symulacja, ćwiczenia	<p>Prowadząc wykład dotyczący wygłaszania przez oskarżyciela publicznego przemówienia końcowego, zwróć uwagę na konieczność uwzględnienia dyrektyw wymiaru kar i środków karnych. W ramach prowadzonych ćwiczeń poleć słuchaczom przygotowanie i wygłoszenie przemówienia końcowego, z zastosowaniem odpowiednich technik perswazji.</p> <p>Ćwiczenia z zagadnienia 14 tematu 3 „Przemówienie końcowe”, polegające na przygotowaniu i wygłoszeniu przez słuchaczy przemówienia oskarżycielskiego realizowane są przez nauczycieli: jednego prowadzącego zajęcia z zakresu komunikacji społecznej oraz dodatkowo przez jednego nauczyciela prowadzącego zajęcia z procedury wykroczeniowej, a w miarę możliwości przez dwóch.</p> <p>Zastosuj ocenę kształtującą, uwypuklając mocne i słabe strony wystąpień słuchaczy. Zaleca się rejestrowanie wystąpień oskarżyciela za pomocą urządzeń audiowizualnych i odtwarzanie celem dokonania oceny. Każde z prezentowanych wystąpień końcowych ocen w skali od 6 do 1.</p> <p>Na podstawie założeń przeprowadź symulację rozprawy sądowej z udziałem słuchaczy występujących w różnych rolach procesowych. Zaleca się rejestrowanie symulacji rozprawy za pomocą urządzeń audiowizualnych i odtwarzanie celem dokonania oceny wystąpień.</p> <p>W razie możliwości, zamiast symulacji, zorganizuj udział słuchaczy w rozprawie przeprowadzanej w sądzie. Zajęcia praktyczne z zagadnienia „Symulacja rozprawy sądowej” realizowane są przez dwóch nauczycieli prowadzących zajęcia z procedury wykroczeniowej oraz dodatkowo – w miarę możliwości – przez jednego nauczyciela posiadającego wiedzę z zakresu komunikacji społecznej.</p>
---	----	------------------------------------	---

TEMAT NR 4: ŚRODKI ZASKARŻENIA

CELE: Po zrealizowaniu tematu słuchacz będzie potrafił:

- omówić przyczyny odwoławcze,
- wskazać terminy i tryb złożenia apelacji, zażalenia oraz sprzeciwu,
- scharakteryzować przesłanki i tryb uchylenia prawomocnego mandatu karnego,
- sporządzić apelację, zażalenie oraz sprzeciw,
- sporządzić apelację w sprawach o wykroczenia przeciwko porządkowi i bezpieczeństwu w ruchu drogowym, ze szczególnym uwzględnieniem zachowań polegających na przekraczaniu prędkości przez kierujących pojazdami.

Zagadnienia	Czas realizacji w godzinach lekcyjnych	Metoda	Wskazówki do realizacji
1. Charakterystyka środków odwoławczych: <ul style="list-style-type: none"> – apelacji, – zażalenia. 2. Sprzeciw: <ul style="list-style-type: none"> – od wyroku nakazowego, – od postanowień i zarządzeń referendarza sądowego. 3. Terminy wnoszenia środków zaskarżenia. 4. Wymogi formalne dotyczące sporządzania środków zaskarżenia. 5. Przesłanki i tryb uchylenia prawomocnego mandatu karnego. 6. Sporządzanie apelacji, zażalenia, sprzeciwu. 7. Sporządzenie apelacji w sprawach o wykroczenia przeciwko porządkowi i bezpieczeństwu w ruchu drogowym, ze szczególnym uwzględnieniem zachowań polegających na przekraczaniu prędkości przez kierujących pojazdami. 8. Omówienie sporządzonej dokumentacji.	16	wykład, ćwiczenia	Omawiając środki zaskarżenia zwróć uwagę na przesłanki i tryb uchylenia prawomocnego mandatu karnego. Wskaż pozostałe nadzwyczajne środki zaskarżenia (kasacja, wznowienie postępowania). W miarę możliwości, zajęcia praktyczne realizowane są przez dwóch nauczycieli policyjnych. W trakcie ćwiczeń zleć każdemu z uczestników doskonalenia sporządzenie apelacji, zażalenia i sprzeciwu, w tym apelacji w sprawie dotyczącej przekroczenia prędkości przez kierującego pojazdem. Dokonaj oceny sporządzonych środków zaskarżenia (zal./nzal.).